

en la lluna plena, la silueta dels pins.

El divendres el dedicarem a participar a la vida social de San Esteban del Valle. Després d'assistir al Viacrucis a San Andrés (petit turó que està a un Km.), seguint la costum del lloc ens anem a fer el vermut. A la tarda farem l'excursió al mirador de La Avanterera.

El dissabte, ens despertem amb la pluja i el dediquem a les compres d'embotits, formatge, pastes d'oli i al migdia ens espera la caldereta de Cabrit (plat típic de San Esteban). Al restaurant ens tenien reservada la taula dels catalans. El menjar és molt bo i abundant, acompanyat de l'altre especialitat de la casa, el pastís de formatge i acompanyat per una copa de Rosoli. La setmana semblava llarga però ha passat com una ventada, deixant un bon regust a la vista i al estómac i amb el desig de tornar un altre dia.

Ernesto González

I Les Gavarres - Solius - Carcaixells - Montclar

Comencem el recorregut al Monestir de Solius per la carretera local GIV-6611 fins a trobar el GR92-1 que ens porta al Mas Can Llaurador que és una masia del veïnat de sa Tuna documentada des del 1712.

A 100 m enllà del mas deixem el GR92 i seguim el PR C-102 senyalitzat que puja al Montclar.

Parem a esmorzar al Menhir de Can Llaurador. Les primeres ressenyes daten de l'any 1677. Aquest tipus de pedra és de granit biotític de grafit i no es troba en el seu entorn i va haver de ser transportat des d'un altre indret. Serveix de terme entre Solius i Santa Cristina.

Seguim caminant envoltats d'eucaliptus per arribar a un petit pont de fusta que travessa la riera de Penyella.

És el Pas de la Miloca. Aquí deixem el PR C-102 i seguim el sender local.

El camí comença a pujar fins una alçada de 210 m on trobem la Capella dels Carcaixells dedicada a Sant Francesc. És un mirador esplèndid per tots els seus costats. Es pot veure una panoràmica de la Vall d'Aro fins a les Illes Medes i, per l'altre costat, Llagostera, el Montseny i els Pirineus.

La serralada dels Carcaixells està formada per grans blocs de roca granítica.

Seguim pujant fins el LLOM (293 m), per passar al bloc següent que és la TORRA (304 m). A continuació travessem per un pont penjat construït de ferro.

Anem carejant i passem pel TETO (293 m), l'ESCANAILL (306 m), el SURO (307 m), la ROCA LLISA (307 m), el BEC (317 m), la PUNXA (327 m) i l'ENFORCADURA (337 m).

Part del recorregut el fem ajudats per uns passamans i unes escales clavats a la roca. La recuperació i senyalització de camins, fonts i posada en peu del Menhir de Can Llaurador es va fer a través del Sr. Albert Gironés.

Seguim fins a tornar a trobar el PR C-102 que ens porta al PUIG MONCLAR (406 m) la part més alta de tot el recorregut. Des d'aquí comencem a baixar per un corriol fins el camí de l'abocador que deixem després per anar a la Font de la Roca Ponça i seguim fins el peu de les Roques Bessones on parem per dinar.

Continuem fins arribar sota l'esplanada del Castell de Solius on per un costat hi ha l'anomenada Roca del Moro, o del forn, on es troba una petita cova picada a la roca que hom creu d'origen prehistòric, i que sembla podia haver servit de crematori molt antigament. Per l'altre costat es pot veure el Castell de Solius. L'estat actual del castell es limita a les runes de les parets, erosionades per la pluja, el vent i el pas dels anys. Una paret fortificada, que és la que es troba en millor estat, té una porta de punt rodó que ens dóna accés a les escales per pujar. A tot el voltant del castell es troben forats arrodonits que antigament servien per

Puig Montclar: Foto: Alfons García